

[Tove Lindbo Larsen]

»Vil et besøg i hjemmet være et brud på privatlivets fred, når en person uopfordret beder om oplysning om familiens gård – slægtshistorie, størrelse, drift m.v. – og efterfølgende bruger en hel landsdels oplysninger i en samlet bog, der i øvrigt tilbydes ejeren af gården til høj pris?«

Begrundelse

Igennem nogen tid har en person gået fra gård til gård på Bornholm og bedt om oplysninger om gården, slægtskab m.v. Vedkommende havde fortalt, at de skulle bruges til en bog, så man kunne få en hel egns gårde belyst. Vedkommende tilbød herefter bogen til en ret høj pris, og at den tilmed ved forskudsbetaling blev billigere.

Spørgsmålet er, om privatlivets fred er blevet krænket, eller om sagen henhører under lov om dørsalg. Under alle omstændigheder en utiltalende måde at handle på.

Svar (16/5 91):

Justitsministeren (Engell):

Straffelovens regler om fredskrænkelser findes i kapitel 27.

Det følger af lovens § 264 d, at det er strafbart uberettiget at videregive meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold.

Det beror på en konkret bedømmelse i den enkelte sag, om forholdet er retsstridigt. Vurderingen heraf beror bl.a. på, hvilke typer personoplysninger der videregives ved bogudgivelsen, samt på, om videregivelsen kan anses for uberettiget.

Det vil i almindelighed ikke være strafbart efter straffelovens § 264 d at udgive en bog om egnehistorie med oplysninger fra personer, der har givet samtykke til, at oplysningerne anvendes i forbindelse med en sådan bogudgivelse.

Tilbud om bestilling af bøger er i almindelighed heller ikke strafbart efter straffeloven. Dørsalg af bøger er heller ikke i strid med loven om visse forbrugeraftaler, jf. denne lovs § 2.

Spm. nr. S 527

Til *arbejdsministeren* (3/5 91) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Hvad agter ministeren at foretage sig på baggrund af de katastrofale høje arbejdsløshedstal?«

Begrundelse

Af dagspressen fremgår det, at arbejdsløshedstallet er steget katastrofalt. Ikke nok med det – det fremgår ligeledes, at statistikken snarere er for lavt sat, fordi tallene fra kommunerne ikke er indhentet som grundlag for statistikken. Derfor spørges der om, hvad ministeren agter at foretage sig i den anledning.

Svar (15/5 91):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Desværre har vi i de seneste år set en stigende ledighed, efter at beskæftigelsen i en årrække havde udviklet sig bedre end gennemsnitligt i OECD-landene. I disse gode år blev der skabt ca. 200.000 flere arbejdspladser, fortrinsvis i den private sektor.

Arbejdsløsheden er i dag vort største samfundsproblem, som vi alle har et ansvar for at nedbringe.

Det har hele tiden været et overordnet mål for regeringen at få skabt stigende beskæftigelse i den private sektor, først og fremmest i de eksportorienterede erhverv. Den økonomiske politik, herunder finansloven, har da også været tilrettelagt med dette mål for øje. Den førte politik – herunder ikke mindst konkurrenceevnepolitikken – er den eneste vej til en samtidig nedbringelse af både arbejdsløsheden og den store udlandsgæld.

Det Økonomiske Råd pegede allerede i 1988 på behovet for strukturreformer på arbejdsmarkedet. Regeringen foranstaltede i forlængelse heraf, at der blev udarbejdet en rapport om disse. En afgørende forudsætning for en heldig gennemførelse af den økonomiske politik er nemlig, at et økonomisk opsving ikke bremses af de betydelige strukturproblemer på arbejdsmarkedet.

Det er ikke for meget at sige, at regeringen lige siden 1989 har søgt at nå til en politisk løsning, som tager hul på en reel afhjælpning af strukturproblemerne.

Det seneste års internationale udvikling har desværre betydet aftagende markedsvækst for dansk eksport. Dette har baggrund i, at vore samhandelspartnere også er kommet ind i et konjunkturtillægsslag med stigende ledighed til følge. Alligevel har den mængdemæssige udvikling i eksporten været stigende i samme periode, hvor den danske eksport har vundet mar-